

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ
str. Tudor Vladimirescu nr. 69
Târgu Mureş
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI
SÂNMARTIN
com. SÂNMARTIN, SÂNMARTIN,
STR.PRINCIPALĂ, nr. 40, județul
HARGHITA

DOSARUL NR. 653/96/2019

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Recurs
Obiectul dosarului: anulare act administrativ Hotărârea nr.13/2019
Complet: c3rca

COMUNICARE HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 37/2020 DIN DATA DE 22 Ianuarie 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 37/2020, pronunțată la data de 22 Ianuarie 2020, de către CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PREȘEDINTE

Grefier,

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Cod ECLI ECLI:RO:CATGM:2020:005.000037

Dosar nr. 653/96/2019

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal - 3132

DECIZIA Nr. 37R

Şedinţă publică din 22 ianuarie 2020

Completul constituț din:

PREŞEDINTE:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Pe rol se află judecarea recursului formulat de către reclamantul **PREFECTUL JUDEȚULUI HARGHITA**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Libertății nr. 5, județul Harghita împotriva Sentinței nr. 1355/26.9.2019 pronunțate de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 653/96/2019.

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

Grefierul de ședință face referatul cauzei, arătând că procedura de citare este legal îndeplinită, că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, de către recurrentul-reclamant, iar la data de 20.12.2019, acesta a depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Potrivit procesului-verbal din data de 20.01.2020, magistratul [REDACTAT] membru al completului titular al cauzei, care lipsește din motive obiective din instanță, a fost înlocuit cu magistratul [REDACTAT].

Curtea, verificându-și din oficiu competența, constată că are competența generală, materială și teritorială de a soluționa prezenta cauză în raport de dispozițiile art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004, reținând că este atacată o hotărâre pronunțată de Tribunalul Harghita.

De asemenea, constată că recursul este formulat în termen și motivat, fiind scutit de taxă de timbru și nu s-au propus alte probe de administrat.

Curtea închide faza cercetării judecătoresc și reține cauza în pronunțare.

Pronunțarea va avea loc în ședință publică, ziua curentă, ora 14:00.

CURTEA DE APEL,

Deliberând asupra recursului de față se constată că prin Sentinței nr. 1355/26.9.2019 pronunțate de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 653/96/2019 s-a respins acțiunea formulată de reclamantul Prefectul Județului Harghita, împotriva părățului Consiliul Local al Comunei Sânmartin.

Impotriva acestei hotărâri în termen legal a declarat recurs reclamantul **PREFECTUL JUDEȚULUI HARGHITA**, solicitând admiterea recursului, cu consecința casării hotărârii instanței de fond și rejudicând cauza să se admită acțiunea în contencios administrativ.

In motivarea recursului reclamantul a învaderat faptul că instanța de fond s-a mărginit la a prelua motivele din expunerea de motive care a stat la baza adoptării hotărârii de consiliu și nu a mai analizat temeinicia acestora.

Recurrentul reclamant a susținut că în realitate, aşa cum de fapt și instanța de fond a constatat la pct. VII par.2, starea conflictuală este de notorietate, iar această stare s-a datorat în primul rând autorității deliberative a comunei Sânmartin care a decis închiderea cimitirului.

Acest climat conflictual este de interes public general și se impune a fi evitat și pe viitor prin constatarea ca nelegale a unor astfel de hotărâri ale autorităților publice locale.

In opinia recurrentului reclamant aspectele mai sus arătate se impun a fi analizate prin prisma prevederilor art. 1 alin.(3) din Legea nr.340/2004 (în vigoare la momentul adoptării actului administrativ), „Prefectul este garantul respectării legii și a ordinii publice la nivel local.” (atribuții care se regăsesc în sarcina sa și în OUG nr.57/2019 privind Codul administrativ - art.252 alin. 1 lit. a).

Prefectul în calitatea stipulată de actele normative, veghează la respectarea ordinii publice la nivel local și tocmai pentru că în speță, starea conflictuală de la cimitirul în discuție, izbucnită între cetăteni, este de notorietate, pentru a preîntâmpina escaladarea conflictului a recurs la atacarea Hotărârii consiliului local Sânmartin în instanță.

Recurrentul reclamant a arătat cu privire la pct. V din motivarea sentinței că instanța de fond a interpretat și aplicat în mod greșit norma juridică în raport cu competența teritorială a autorității deliberative de a adopta actul administrativ. Mai exact instanța de fond arată „că este indiferent că limita administrativă dintre această comună și Orașul Dărmănești este stabilită provizoriu...” și că pârâul avea atribuții în administrarea domeniului public.

Deși în acțiunea principală recurrentul reclamant a arătat că în astfel de situații de „provizorat” devin aplicabile prevederile Legii nr.7/1996, republicată, instanța nici nu a făcut referire la acestea și la un eventual mod de aplicare a acestora. Potrivit art. 11 alin.8 din actul normativ amintit „în situația în care limitele sunt contestate, până la soluționarea definitivă a litigiului, se utilizează cele din sistemul integrat de cadastru și carte funciară, folosite de oficiile teritoriale în activitatea de recepție a documentațiilor cadastrale și de înscrisere în carte funciară. Dacă există diferențe între limitele gestionate de oficiile teritoriale ale județelor învecinate, până la soluționarea litigiului, Agenția Națională decide asupra limitei care este utilizată”, iar alin.16, prevede că “limitele unităților administrativ-teritoriale sunt afișate pe geoportalul INSPIRE al României și sunt utilizate în activitatea autorităților și instituțiilor publice centrale și locale.”

Recurrentul reclamant a subliniat faptul că legiuitorul a instituit o normă cu caracter imperativ în situațiile litigioase generate de nerecunoașterea limitelor de hotar între unitățile administrativ-teritoriale, cu obligația de a fi respectată și utilizată de autoritățile și instituțiile publice centrale și locale.

Ca atare instanța de fond nu putea să desconsidere aplicabilitatea normelor legale menționate, limitele de hotar impuse, prin lege, fiind obligatorii pentru autorități și instituții publice în activitatea lor.

Recurrentul reclamant a arătat cu privire la pct. VI din motivarea sentinței, instanța consideră că din expunerea de motive rezultă că se poate de explicit acțiunea care a fost considerată ilicită. Nici instanța nu a detaliat cu privire la dovada existenței acțiunii ilicite, care ar fi îndreptățit pârâta să recurgă la închiderea cimitirului. O eventuală faptă ilicită, intră în sfera de cercetare a entităților investite prin lege cu astfel de atribuțuni, iar organul deliberativ al unei unități administrativ teritoriale poate sesiza fapta atunci când consideră că interesele sale legitime au fost lezate și nu să recurgă la măsuri abuzive, cu impact negativ în plan social, realmente generatoare de tensiuni și conflicte.

A mai apreciat instanța de fond că nu există nici o prevedere legală din regimul proprietății publice care să prevadă că pe acest tip de proprietate, accesul persoanelor nu poate fi îngăduit.

Recurrentul reclamant a subliniat faptul că Legea fundamentală a țării prevede că libera circulație este garantată, și întrucât cimitirul se află pe domeniul public, îngădirea sau restricționarea accesului persoanelor se poate realiza numai din motive cu totul intemeiate, ori crearea/amenajarea, (presupunând chiar în mod ilegal) a unui monument închinat eroilor români, nu poate constitui motiv de îngădire a liberei circulații a cetătenilor.

La pct. VII al motivării sentinței, instanța se rezumă la a face trimitere la art.7 alin.(13) din Legea nr.52/2003, considerând că actele normative pot fi adoptate și fără parcurgerea procedurii de dezbatere publică, în situația evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

In opinia recurrentului reclamant instanța de fond a omis să și puncteze care ar fi fost gravele atingeri aduse interesului public, în cazul în care hotărârea nu ar fi fost adoptată.

Punctul VIII al motivării sentinței este deopotrivă lacunar, în condițiile în care deși instanța de fond constată că prevederile art.37 lit. c din Legea nr.379/2003 („consiliile locale... iau măsurile legale, atunci când constată încălcări ale regimului juridic al mormintelor și operelor comemorative de război) nu au fost încălcate de părât, nu face nicio referire la sintagma "legale" și "regim juridic".

Din cuprinsul actelor de motivare menționate în preambulul hotărârii atacate, respectiv expunerea de motive a primarului comunei Sânmartin, nu reiese care sunt elementele de fapt prin care s-a încălcat regimul juridic al Cimitirului Eroilor din Valea Uzului. Este evident că legiuitorul a avut în vedere stricto sensu că schimbarea regimului juridic (al mormintelor, operelor comemorative, cimitirilor eroilor), ceea ce echivalează cu schimbarea destinației acestora, poate fi preîntâmpinată prin acțiuni legale ale consiliilor locale de a stopa un astfel de proces.

Recurrentul reclamant a susținut că în speța de față, este fără putință de tăgadă, că o eventuală comemorare a eroilor de către cetăteni aparținând unei alte comunități (orașul Dărmănești) nu poate afecta regimul juridic al cimitirului, iar măsura interzicerii accesului în incinta acestuia, apare ca fiind nelegală și abuzivă.

In opinia recurrentului reclamant adoptarea Hotărârii nr.13/2019 de către Consiliul local Sânmartin este nelegală, atât sub aspectul competenței teritoriale, dar mai ales prin prisma incidentei actelor normative care reglementează aceste așezăminte social-culturale, așa cum sunt definite prin Legea nr.379/2003 și mai mult, un astfel de act administrativ generează în rândul opiniei publice o stare confuză, menită să alimenteze deopotrivă o stare conflictuală incompatibilă cu principiile europene asumate de România.

In drept, recurrentul-reclamant și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 483, art.488 alin. 1 pct.8 NCPC, art. 20 din Legea nr. 554/2004, art.25 din Constituția României, Legea nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, Legea nr.7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, Legea nr.379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război.

La data de 28 noiembrie 2019 părâtului Consiliul Local al Comunei Sânmartin a depus la dosar întâmpinare, solicitând respingerea recursului și menținerea în întregime a sentinței civile atacate.

In motivarea întâmpinării părâtul a învaderat faptul că Prefectul în mod tendențios minimalizează pericolul iminent ce putea apărea și care ulterior chiar s-a dovedit o realitate. Prin hotărârea atacată s-a dorit reglementarea accesului necontrolat în incinta cimitirului pentru toți cetătenii, indiferent de naționalitate. Instanța de fond a reținut în mod corect acest drept al proprietarului cimitirului de a aduce o asemenea reglementare. Prin adoptarea hotărârii nr.13/2019 s-a dorit doar preîntâmpinarea acțiunilor ilicite care aduceau atingeri integrității cimitirului. La orele stabilite prin orar, precum și pentru grupurile anunțate prealabil accesul a fost asigurat tot timpul.

Prin suspendarea Hotărârii nr.13/2019 controlul incintei cimitirului a fost scos de sub control, care a condus la acțiuni violente din 06.06.2019, chiar și distrugerea porții cimitirului.

Intimatul părât a susținut faptul că în recursul formulat Prefectul județului Harghita insistă asupra aspectului stipulat de art. 11, alin.8 din Legea nr.7/1996, punând astfel sub semnul întrebării dreptul de acționare, competența teritorială al UAT Sânmartin. Reclamantul însă nu face nici o referire, neglijând cu totalitate realitatea faptului, și anume că potrivit Legii

nr.2/1968, cu toate modificările ulterioare, Valea Uzului este parte componentă a comunei Sânmartin. Această lege nu a fost modificat nici odată, iar o lege nu poate să fie modificată printr-un act inferior, cum ar fi de exemplu o decizie al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

In opinia intimatului pârât reclamantul consideră de asemenea încălcarea Legii nr.379/2003, dar intimatul pârât a considerat că Hotărârea nr.13/2019 a fost adoptată cu aplicarea art. 37, lit. c din această lege.

Analizând legalitatea hotărârii atacate prin prisma criticilor invocate raportat la prevederile art. 488 Cod proc.civ., Curtea apreciază că recursul formulat de reclamant nu este întemeiat, pentru următoarele considerente:

Referitor la critica recurrentului Prefectul județului Harghita care vizează modul de interpretare și aplicare a normelor juridice în raport de competența teritorială a autorității deliberative de a adopta actul administrativ, Curtea reține că, dispozițiile art. 11 alin. 8 și 16 din Legea nr. 7/1996 invocate de recurrent nu sunt incidente în cauză întrucât competența Consiliului local se întinde asupra bunurilor sale indiferent de locul unde se află.

În acest sens, trebuie reținut că, Consiliul local, autoritate deliberativă a unității administrativ-teritoriale, are competența materială generală în rezolvarea problemelor administrativ-teritoriale pe care le reprezintă.

Astfel, potrivit art. 36 alin. 1 din Legea nr. 215/23.04.2001, Legea administrației publice locale (forma în vigoare la 23.05.2019) „Consiliul local are inițiativă și hotărăște, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care sunt date prin lege în competența altor autorități ale administrației publice locale sau centrale.”

Competența materială a consiliilor locale este constituită din totalitatea atribuțiilor prevăzute la art. 36 din lege, printre care se află și cele privind administrarea domeniului public și privat al comunei Sânmartin (art. 36 alin.2 lit. c).

Conform expunerii de motive Cimitirul Eroilor din Valea Uzului este un bun care aparține domeniului public al comunei Sânmartin conform Anexei 15 poziția 28 a H.G. nr. 1351/2001, așa cum a fost modificată prin HG nr. 299/201, aspect necontestat de recurrent.

În aceste condiții, instanța de fond în mod corect a reținut că, din moment ce obiectivul în discuție este în proprietatea publică a Comunei Sânmartin, nu prezintă relevanță că limita administrativă dintre această comună și Orașul Dărmănești este stabilită provizoriu astfel încât cimitirul se află în unitatea administrativ-teritorială Dărmănești.

În ceea ce privește motivarea necesității luării măsurii interzicerii accesului în incinta Cimitirului Eroilor din Valea Uzului cu excepția acțiunilor de menenanță, pe o durată de 30 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii, Curtea constată că, aceasta se găsește în Expunerea de motive constând în motive temeinic justificate și urmărește preîntâmpinarea unor noi cazuri conflictuale între cetățeni. De fapt, existența unei stări conflictuale în zonă este recunoscută și de recurrent ca fiind de notorietate.

De asemenea, Curtea reține că, nu există nicio prevedere legală din cadrul regimului proprietății publice, care să prevadă că, pe acest tip de proprietate, accesul persoanelor nu poate fi îngădit sau restricționat iar luarea măsurii a fost una justificată.

Referitor la lipsa dezbaterei publice a proiectului de hotărâre, instanța de fond în mod corect a reținut că, perpetuarea stării conflictuale de la cimitirul în discuție aduce atingere gravă a interesului public și în acest context măsura luată prin H.C.L. nr. 13/2019 putea fi adoptată fără parcurgerea procedurii de dezbatere publică conform art. 7 alin. 13 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

În ceea ce privește dispozițiile art. 37 lit. c din Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, invocate de recurrent în susținerea recursului și având conținutul „Consiliile locale ale comunelor, orașelor și sectoarelor municipiului București au următoarele atribuții:...iau măsurile legale, atunci când constată încălcări ale

regimului juridic al mormintelor și operelor comemorative de război;”, Curtea reține că, acestea deși sunt menționate în preambulul hotărârii în realitate nu sunt incidente în cauză și în consecință criticele recurrentului care vizează aplicarea acestui text legal nu se impune a fi analizate.

Având în vedere cele ce preced, Curtea reține că sentința atacată este legală și temeinică și în temeiul art. 496 alin. 1 C.proc.civ. se va dispune respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge ca nefondat recursul declarat de reclamantul **PREFECTUL JUDEȚULUI HARGHITA**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, Piața Libertății nr. 5, județul Harghita împotriva Sentinței nr. 1355/26.9.2019 pronunțate de Tribunalul Harghita, în dosarul nr. 653/96/2019.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 22.1.2020.